A. 1835. N°. 148.

ARNHEMSCHE COURANT.

Dingsdag den 8 December.

FRANKFORT, den 4den December.

Te Koburg is sedert eenige dagen een groot aantal hooge personaadjen vergaderd. Behalve den regerenden vorst en zijne familie, bevinden zich aldaar de Oostenrijksche luitenant veldmaarschalk prins *Ferdinand* van Koburg met zijnen zoon *Ferdinand*, den benoemden bruidegom van de Koningin van Portugal, alsmede met eenen jongeren zoon; twee Wurtemburgsche Prinsen (zwagers van den hertog); graaf *Mensdorf*, (zwager van den hertog) met vier zonen en nog meer anderen. Het hof had zich juist tot de groote jagt naar Nodach begeven, toen dit plan in duigen viel door de aankomst van den Portugeeschen gezant graaf *Lavradio*, die belast was met de overbrenging der stukken, betrekkelijk de echtverbindtenis van de Koningin met den jongen prins *Ferdinand*. Er hebben nu menigvuldige feesten plaats. De Portugezen geven luisterrijke bals en maaltijden, waartoe zij drie Fransche koks hebben medegebragt.

— Volgens berigten uit Grätz, is de hertogin van Berrij van eene dochter bevallen, welke echter reeds gestorven is.

— Den 28 November is te Lausanne overleden de prinses *Frederika*, vorstin van Montfort, (gemalin van *Jeronimus Bonaparte*) zuster des Konings.

— De schrikbarende toeneming van onechte kinderen in Beijeren, heeft het ministerie in dat land ook nog tot de volgende maatregelen genoopt. Openbare vermakelijkheden, danspartijen enz. mogen niet te dikwijls, althans op feestdagen toegelaten worden. Op het plat te land mogen van nu af aan op Zondag geene bals meer plaats vinden.

— Er is een plan gemaakt, om eenen ijzeren spoorweg tusschen Munchen en Augsburg aan te leggen.

— Uit Rome wordt den 12den November het volgende geschreven: » Volgens de overeenkomst tusschen de pauselijke regering en de regering te Parijs, verlaten de fransche troepen Ancona, zoodra hunne tegenwoordigheid voor de veiligheid van den staat niet meer noodig is, en hunne verwijdering van hier verlangd wordt. Het oogenblik daartoe schijnt thans gekomen te zijn. De tegenwoordigheid van deze troepen was in een finantieel opzigt voor de ingezetenen van Ancona zeer voordeelig, en zal over 't geheel eene aangename herinnering nalaten, daar zij de strengste krijgstucht in acht namen. Tijdens hunne verschijning (23 Februarij 1832) zou naauwelijks iemand geloofd hebben, dat deze bezetting een zoo vreedzaam einde zou hebben, en de diplomatie heeft over al het geschreeuw eene zegepraal behaald, welke aan Europa tot heden den vrede verzekerd heeft. Men scheidt als vrienden en de Pauselijke stoel heeft aan Frankrijk eenen bondgenoot te meer. Of en wanneer de Oostenrijkers de legatien verlaten zullen, is ons nog onbekend; doch, naar vroegere bepalingen, schijnt hun vertrek ook niet meer lang uitgesteld te zullen worden.

— Tusschen den Pauselijken stoel en de regering van Brazilie, die sedert geruimen tijd in eene onaangename spanning verkeerden, is eene minnelijke schikking tot stand gebragt. De opperheerschappij van den Paus in kerkelijke zaken wordt door de regering van Brazilie erkend, en de geschriften van zekeren prelaat tegen den ongehuwden staat der geestelijken zullen herroepen en geweerd worden. Daarentegen zal de Paus de Brazilische bisschoppen bevestigen.

ZWITSERLAND.

Zurich, 28 November. De courant dezer stad meldt: « De groote raad van het kanton Aargau heeft den 27sten bij groote meerderheid besloten, den kleinen raad dank betuigen, wegens de genomene krachtdadige maatregelen en dezelve goed te keuren. Verder is besloten, om eene verklaring te geven en in de verzameling van wetten te plaatsen, dat de gevorderde eed, noch volgens den wil van den wetgever, noch volgens den inhoud der wet, inbreuk maakt op de bij de staatsregeling gewaarborgde katholijke godsdienst, op de regten der kerk en op de in den staat erkende kerkelijke wetten; en, dat ten gevolge dezer verklaring, zoodanige geestelijken, die den eed geweigerd hebben, nogmaals tot het afleggen van denzelven zullen opgeroepen worden, terwijl op de halstarrig weigerachtigen de wettelijke bepalingen onverwijld zullen toegepast worden. De Aargausche troepen zijn intusschen langs den linker oever van de Reusz over Bremgarten, Muri en verder zonder tegenstand voorwaarts gerukt, terwijl de Zurichsche langs den regter oever eene waarnemende stelling hebben ingenomen. Dan het ten toppunt geklommene fanatismus van den grooten hoop, die zich op ondersteuning uit Schwijz en Zug verlaat, doet voorzien, dat, wanneer ondanks de verklaring van den grooten raad, een gedeelte der geestelijken den eed mogt weigeren en tegen dezen maatregelen genomen worden, er eene uitbarsting zal plaats hebben. In het kanton Zurich heeft de kapitulatie, waarvoor men het besluit van den grooten raad aanziet, en de waarschijnlijke naar huis zending der troepen, zonder dat er eene voldoende uitkomst verkregen is, zoodanige stemming te weeg gebragt, dat, wanneer de gisting binnen 2 of 6 weken of 3 maanden zich vernieuwen mogt, zeker eerst na bloedige bewijzen van de noodzakelijkheid weder bijstand zou verleend worden. Overigens laat het besluit van den grooten raad alles in zijn geheel. De regten van de katholijke kerk en godsdienst heeft men nooit willen aanranden; iets anders echter zijn de aanmagtigingen van de geestelijkheid."

Een ander blad meldt: « Men verwacht, dat, ten gevolge van het besluit van den 27sten, de meeste roomsch katholijke geestelijken nu den eed zullen afleggen. De weigerachtigen zullen de wettelijke gevolgen ondervinden. In de kantons Schwijz en Zug toont de groote meerderheid geenen lust, om aan de opruijingen gehoor te verleenen.

Uit den *Nalooper* blijkt, dat de groote raad van Aargau verder den 28sten een besluit genomen heeft, aan den kleinen raad den wensch te kennen te geven, om de militaire maatregelen, naarmate de beweegredenen daartoe ophouden, te doen vervallen.

De geestelijken, die den eed hebben geweigerd, zijn nader tegen den 29sten bijeengeroepen,

Bern. De kerkelijke moeijelijkheden in Aargau meent men hier als uit den weg geruimd te kunnen beschouwen. Men denkt, dat de geestelijkheid nu den eed niet meer weigeren zal. De bondgenootschappelijke commisarissen en troepen zullen dus waarschijnlijk binnen weinige dagen bedankt worden. Men gelooft, dat het Bernsche bewind door zijne commissarissen op het besluit van den grooten raad van Aargau veel invloed heeft uitgeoefend, en aangeraden heeft om de zaak in der minne te schikken.

— Hetgeen de *Republikein* gemeld heeft van dreigende nota's, welke van wege de groote mogendheden van Teplitz aan Zwitserland zouden gezonden zijn, is thans gelogenstraft, door eene mededeeling van den Russischen gezant aan het Zwitsersche bewind, bestaande in eene nota van het Russische kabinet aan zijne diplomatieke agenten buitenslands, waarbij verzekerd wordt, dat de conferentien te Teplitz en Praag geen ander doel hebben gehad, dan eene naauwere toehaling van den vriendschapsband tusschen de drie oostelijke mogendheden.

LONDEN, den 2den December.

Onderscheidene vreemde gezanten aan ons hof, en onder deze ook graaf *Sebastiani* en de heer *van de Weyer* zijn in deze laatste dagen aan het bureau van buitenlandsche zaken korter of langer tijd met de burggraaf *Palmerston* werkzaam geweest. Eergisteren avond zijn insgelijks aan hetzelfde bureau voor onzen minister van buitenlandsche zaken depêches per koningsbode van het vasteland aangebragt.

Gisteren avond hebben de in deze hoofdstad zich bevindende uitgewekene Polen ook eene bijeenkomst gehouden, ten einde van de jongste Poolsche omwenteling gedachtenis te vieren.

PARIJS, den 4den December.

Sedert eenige dagen houden zich de dagbladen nog al veel bezig met het geschil tusschen Frankrijk en Noord-Amerika. De onlangs ontvangene Noord-Amerikaansche bladen spreken er mede van. Aan beide zijden stemt men vrij algemeen daarin overeen, dat er geen gegronde reden tot oorlog bestaat, en dat men, bij gemis daarvan, ook wel geen oorlog te verwachten heeft; dat niemand den oorlog wenscht en deze zeker tegen de belangen der beide natien zou inloopen. De Fransche ministeriele bladen erkennen zulks; maar de spanning blijft niettemin bestaan. Amerika verlangt onverwijlde betaling van de bepaalde schadeloosstelling, en Frankrijk vordert vooraf opheldering omtrent de gezegden in de boodschap van den president *Jackson*, die min of meer beleedigend voor Frankrijk beschouwd zijn. Verscheidene dagbladen van de Vereenigde Staten hebben beweerd, dat het Fransche gouvernement

nement sedert de aanneming der schadeloosstelling van 25 millioen geene mededeeling betrekkelijk deze zaak aan het kabinet van Washington heeft laten doen. Dit wordt echter thans stellig door het ministeriele avondblad tegengesproken.

— Op hetgeen sommige dagbladen melden, dat het ministerie dit jaar de feestelijke bijeenkomst der Poolsche vlugtelingen aangemoedigd, en de uitlatingen tegen Rusland zou uitgelokt hebben, antwoordt het ministeriele avondblad, dat de politie tot deze toevallige bijeenkomst, welke bij geene wet verboden is, geene vergunning had te verleenen en ook niet verleend heeft, evenmin als in vorige jaren.

— De advocaat *Parquin* is, ingevolge de wet, tot verdediger van *Fieschi* benoemd geworden. Hij heeft den president van de kamer der pairs te kennen gegeven, dat hij zich van den moeijelijken pligt, om *Fieschi* bij te staan, zal kwijten, schoon hij ook niets ter zijner verdediging zal weten bij te brengen. *Fieschi* van zijnen kant heeft aan dien advocaat schriftelijk verklaard, dat hij ook geene de minste verdediging verlangt; dat hij zijn zwaar vergrijp beseft; dat hij inziet, dat zijn hoofd vallen moet, en hij zich met gelatenheid aan zijn lot onderwerpen zal, de slagtoffers, die hij met eigen hand gemaakt heeft, betreurende. De brief, dien hij geschreven heeft, luidt woordelijk aldus:

Monsieur, j'ai reçue la copie de la lettre que vous avais envoyé à M. le président de la chambre de Peire. Monsieur, vous avais accepté ma cause, c'est qu'il est tre grave et je vous assure que si j'ai fait le chouais pour vous nomer mon défenseur, ce n'est pas dans l'espoire de me faire abcoude. Non, monsieur, je sais que sus couppable et si le gran Cicerone ou le gand Omere veut défendre ma cause, il lui serait impossibile de me faire acquitte, puisque moimêm j'ai avouer mon cruele attanta, et je n'espère à rien mais je suis satisfait d'avoi fait connaitre à mes juge que jeai dict la verrité san provocation de persone, sans mavoir fait aucune promesse, et aussi je declare à facce du monde entiè pur que je puisse servir d'ezemple. Mais aussis les personne qu'il mon interroge doit me rendre justice que je declare de navoir demandé riens à persone, non, monsie, pour sover ma teste, non!

Je nai pas crain de fair le mal et aujourd'hui il me rest de méprisé le dangé, l'esecution, que porterai ma tetle sur le gleve avecque le courage, en regretant les victimme faites par ma propr main. Je me sent que cette défence hereux que vous avait assecté ma defense Il est empossible de la blanchir et si vous chercherez à la blanchir sur une parayé preteste; lon diret alors que monsieur *Parquin* n'es plus l'homme que la France croyé.

Au rest, il me faut un défenseur. Je ai fait en vous mon choix et lois que la lettre que vous avais écrit à regretré de vous avoir chouasi, comme elle n'exprime que des sentiment quil sont le mien et que elle vous honore à mes yeux, je vous prie de vouloin bien contineur à m' assister de vos conseyles et vous me ferait memme plaisir de rendre ma lettre aussi publique que a éttait la vôttre.

Je vos sulu de to mon cœur, FIESCHI.

Fait à la consiergeri, le 2 décembre.

— Volgens de jongste berigten uit Algiers, was de aandacht daar gevestigd op de expeditie, welke van Oran tegen den vijandigen Emir zou ondernomen worden. Men hoopte, dat het regenachtig jaargetijde daarin niet hinderlijk zou zijn.

— Aan de beurs werd gisteren gesproken van het zenden eener scheepsmagt naar Griekenland, ten einde de regering aldaar te ondersteunen.

— Het proces tegen de republikeinsche onder-officieren van Luneville enz., die wegens deelneming aan het in April 1834 gesmeede komplot ter omverwerping van de regering aangeklaagd zijn, is reeds afgeloopen. Slechts een advocaat heeft voor een der beklaagden het woord gevoerd. De overige beklaagden hebben de rol, door een aantal der April-beklaagden van Lyon gespeeld, gevolgd. Zij hebben geen antwoord op de hun gedane vragen gegeven en hebben niet willen verdedigd worden. Het publiek bemoeit zich echter weinig of niet meer met deze zaken.

— Laatstleden dingsdag, zijnde de verjaardag van den veldslag van Austerlitz, is de hoed, dien *Napoleon* bij den veldslag van Eilau droeg, publiek voor 1950 franken verkocht. Dr. *Lacroix* heeft hem gekocht.

TWEEDE KAMER DER STATEN-GENERAAL.

Zitting van woensdag den 5 December.

Opening ten half 1 ure. Tegenwoordig 53 leden. Z. Exc. de minister van finantien is aanwezig. Lezing en goedkeuring der notulen van de laatstgehoudene zitting, op den 2den dezer.

De voorzitter verklaart, dat, ten gevolge van het onderzoek, hij verzekeren kan, dat geene stukken ongeopend of ongeopend, van de zijde der beambten van de kamer zijn teruggezonden; zoodat dit ook geenszins het geval met het adres van den kolonel *Gustafson* kan geweest zijn. De heer *van Dam van Isselt* te weten, dat alle stukken, welke ongefrankeerd worden gezonden, en waarvan meer dan *f* 3 port moet worden betaald, worden afgewezen, en zegt, dat hij zelf deze zaak verder onderzoeken zal.

Is ontvangen eene koninklijke boodschap, ten geleide van twee ontwerpen van wet, tot aanmoediging van de ontginningen van woeste gronden; welke zullen worden gedrukt en verzonden naar de afdeelingen.

De beraadslagingen worden geopend over het ontwerp van wet tot toekenning van vrijstellingen van accijns op buitenlandsch gedisteleerd en de brandstoffen aan verschillende fabrijken.

Nadat onderscheidene leden en de minister het woord gevoerd hebben, wordt het ontwerp in omvrage gebragt, en met 51 tegen 2 stemmen aangenomen. Tegen hebben gestemd de heeren *van Reenen* en *Beelaerts*.

Vervolgens zijn de beraadslagingen aangevangen over het ontwerp van wet, tot toekenning van vrijstelling der grondbelasting aan fabrijken, trafrijken, molens, enz.

's GRAVENHAGE, den 6den December.

Ter gelegenheid van den 43sten verjaardag van Z. K. H. den Prins *van Oranje*, welke met de gewone plegtigheden wordt gevierd, was heden morgen dejeuner bij Z. K. H., wordt er heden middag diner ten hove gehouden, en heeft er op den middag eene groote parade der bezetting plaats gehad.

— Vóór de opening der zitting, zullen morgen de afdeelingen van de Tweede Kamer vergaderen, ten einde te onderzoeken de nadere antwoorden der regering betrekkelijk de begrootingswetten.

— Gisteren heeft het openbaar ministerie in de zaak van *Bieran* en vijf andere beschuldigden, ter zake van geldmoeijerij, afpersingen, gedaan, en bij het hof van assises op de toepassing van het strafwetboek aangedrongen, volgens hetwelk zij des doods schuldig zijn.

LEIDEN, den 3den December

Ook de tweede zoon van Z. K. H. den Prins *van Oranje*, Prins *Alexander*, is in deze stad gekomen, om de lessen der hoogleeraren onzer hoogeschool, *Cock*, *Tydeman* en *Peerlkamp*, bij te wonen.

AMSTERDAM den 6den December.

Beurs van den 5den December.

Er was heden ter beurs volstrekt niets nieuws; echter verkeerden alle publieke effecten weder in eene iets flaauwere houding; men sprak van lagere koersen van Parijs en Londen.

Blijvende prijzen ten 4 ure.

Spanje. Ardoins, kleine stukken 47, groote $46\frac{1}{4}$; passive $13\frac{3}{4}$; deferred $23\frac{1}{2}$, alles bij zeer weinig affaire. Van Fransche uitgestelde vertoonden zich eenige verkoopers voor Belgische rekening, waardoor de koers tot $17\frac{7}{8}$ viel.

Holland. $2\frac{1}{2}$ pCt. $54\frac{7}{16}$, met verkoopers, 5 pCt. $101\frac{11}{16}$; kansbiljetten $24\frac{7}{16}$; oud sijndikaat $94\frac{3}{4}$, nieuw $79\frac{7}{8}$; aandeelen handelmaatschappij 124 gebleven.

Russische en Oostenrijksche schuldbrieven als gisteren, bij geenen noemenswaardigen handel.

Effecten Societeit van 6 December.

Wij zijn heden zonder eenige nadere tijdingen uit Spanje, doch waren Spaansche fondsen iets meerder gewild, doordien men van veel hoogere koersen van Parijs van eergisteren sprak.

Onze binnenlandsche iets meerder gewild, doch over het algemeen zeer weinig handel.

Holland. $2\frac{1}{2}$ pCt. $54\frac{7}{16}$, kansbiljetten $24\frac{7}{16}$ à $\frac{1}{2}$.

Spanje. Ardoins, kleine $47\frac{1}{4}$ à $\frac{3}{8}$; groote $47\frac{1}{4}$; Fransche uitgestelde $18\frac{1}{4}$ gedaan.

Mengelwerk.

Over de aanspraak van Keizer van Rusland [illegible]

Lang hebben wij geaarzeld, om deze aanspraak, door Keizer NICOLAAS, gedurende zijn verblijf te *Warschau*, gehouden, te beoordeelen, daar wij ze blijkbaar voor onecht hielden, door de *revolutionairen* uitgebroeid, om den Keizer in verachting te brengen. Het *Journal de la Haye* was van hetzelfde gevoelen. Doch thans, nu het *Journal de Francfort*, blijkbaar in eenen hoog *monarchalen* zin geschreven, dezelve als echt in haar geheel mededeelt, thans is er geen twijfel meer aan, en moet men dezelve wel voor inderdaad uitgesproken erkennen.

Het is altijd treurig, een karakter, hetwelk men tot nu toe bewonderde en hoog bemind heeft, plotseling te zien dalen en een goed gedeelte zijner hoogachting voor hetzelve te *moeten* verliezen. Dit is — hieraan twijfelen wij niet — even als bij ons, het geval bij vele opregte vrienden van orde, wettig gezag en vrijheid in *Nederland*. Wij bewonderden Keizer NICOLAAS om zijnen betoonden moed bij den wanstaanden in 1830, 2. om zijne opvatting van [illegible]

voorbeeld in h[illegible]landsch bestuur; — om zijn edelmoedig gedrag jegens *Turkije*, waar hij, d[illegible] zoeking weêrstond, *Ruslands* standdaard op het Serail, en het kruis op de tinnen van de St. Sophia te planten, ten einde dus eenen algemeenen krijg voor te komen; — om zijn niet minder gematigd gedrag na den gezantenmoord in *Perzië*, die hem regt tot omverwerping van dat verzwakte rijk zou hebben gegeven; — om zijne verstandige handelwijze na de Fransche omwenteling, toen hij met zijne bondgenooten, door wijze toegevendheid, de uitbarsting der *Hydra* van regeringloosheid voorkwam, die door eenen oorlog voor de regten der *legitimiteit* zeker zou uitgebroken zijn; — terwijl hij nogtans met eene vaste hand zoo wel den Poolschen opstand dempte, als zijnen door weldaden aan hem verknochten bondgenoot, den *Sultan* van *Konstantinopel*, beschermde. Door dit alles was NICOLAAS, in ons oog, één der beste en achtingswaardigste Vorsten van het tegenwoordig *Europa*; een zegen, door God aan het uitgestrekte *Rusland*, tot heil van deszelfs beschaving, geschonken.

Maar wat zullen wij nu zeggen? Welke heillooze geest bezielde den monarch, nu hij in de hoofdstad van het sedert vier jaren onderworpene en rustige *Polen* het tijdstip eener openlijke audiëntie te baat nam, om de regering dier stad, en in haar de geheele Poolsche natie, met smaad en verguizing te overladen? Wij zijn geheel geene voorstanders van den Poolschen opstand. Dezelve was even zoo dwaas, zoo verraderlijk, zoo beginselloos als de Belgische (hoewel, mogelijk, door vroegere herinneringen, *eenigzins* meer te verschoonen). Maar die zaak was voorbij. De tijd, die alles verzacht, alle wonden doet heelen, scheen ook hier zijne balsemende hand te doen gevoelen. *Polen*, hetwelk door de harde maar misschien noodzakelijke en niet geheel onregtvaardige bepalingen van NICOLAAS veel van deszelfs nationaliteit had verloren, begon weder eenige verademing te gevoelen. De terugkomst des Keizers, die door *Warschau* naar zijn rijk zou keeren, scheen het zegel op de verzoening van NICOLAAS met dat gedeelte van zijn volk te zullen drukken. Het tijdstip scheen gunstig. *Frankrijk*, waar LODEWIJK FILIPS met mannenkracht het monster der revolutie gebreideld had, *Frankrijk* moest verlangen, met *Rusland* en het oostelijk *Europa* in nadere betrekking te komen, vooral, daar er met *Engeland* zekere spanning begon te komen en wel *door de meerdere begunstiging, die het Whig-ministerie aan de Spaansche revolutionairen verleende.* Niets was gemakkelijker dan, door te gemoet koming, de regerende en thans wel op den troon bevestigde, orde- en vredelievende Fransche dijnastie aan zich te verbinden. Dit zoude misschien te *Toplitz* hebben kunnen geschieden; volgens sommige berigten zou *Rusland* dit geweigerd en op ondersteuning van don CARLOS in *Spanje* aangedrongen hebben. Hoe dit zij: eene minzame, verzoenende taal, jegens de *Polen* te *Warschau* gebezigd, zou ook in het westen van *Europa*, vooral in *Frankrijk* en *Engeland*, den aangenaamsten indruk gemaakt hebben. En, in plaats daarvan — welk eene taal! de Keizer spreekt den staatsraad van *Warschau* aan: Is die uit dezelfde personen, die aan den opstand hebben deelgenomen, zamengesteld of niet? Zoo ja: hoe is het mogelijk, dat de Keizer vier jaren lang zulk een ligchaam heeft in wezen gelaten, en hun de belangen der hoofdstad heeft toevertrouwd, en nu op eens begrijpt hen zoo grievend te moeten beleedigen? Of is het niet? Is het (gelijk wij wel denken en ook *het Journal de la Haye* vermoedt) na de verovering van *Warschau* door PASKEWITSCH veranderd, dan begrijpen wij volstrekt niet, hoe de alleenheerscher zijne verbolgenheid juist op *deze* menschen heeft kunnen uitstorten. In allen gevalle, waarom hun geen gehoor geweigerd, (dit zou een genoegzaam blijk van misnoegen zijn geweest) liever dan hen nu voor zich te ontbieden, en reeds terstond voor *leugenaars* uit te maken? De geheele aanspraak is niet die van eenen waardigen regent, die zijne onderdanen als kinderen, zelfs als verdoolde kinderen, zoekt teregt te brengen, maar van eenen verstoorden, wreveligen alleenheerscher, die, als het ware, verlangt, de kloove, die tusschen twee volken, welke onder zijnen schepter vereenigd zijn, wijder te maken. Vroeger was het *zien* van ongelukkigen door Koningen of Keizers een teeken van genade, en thans schijnt het, of dit vorstelijk gezigt eene dolksteek moet zijn voor degenen, die na vier jaren hopen mogten dat vroegere misstappen vergeten, althans vergeven zijn! Welk eene aanspraak! Verwijting op verwijting, en ten slotte — bedreiging, dat, bij de minste *poging* tot opstand, *Warschau* door de citadel in de asch zal gelegd worden, en het de Keizer niet zijn zal, die de stad weder opbouwt. En dan, — dat hij hier verschijnt als *Keizer van Rusland*, en zich niet wil beschouwd hebben als *Koning van Polen*! Weet de Keizer wel, dat de eerste dier bedreigingen, onvoorzigtig door den Hertog van *Brunswijk* in 1792 ten aanzien van *Parijs* gedaan, de geheele Fransche natie in de wapenen en *Europa* aan den oever des ondergangs bragt? En zou men dan niet denken, dat zij eene kiem van haat in de gemoederen der Polen zal werpen, die, zorgvuldig aangekweekt, misschien eerst na eene lange reeks van jaren tot rijpheid zal komen, en dan de heilloosste vruchten zal dragen, vooral wanneer men die [illegible] gezegde, waardoor het aloude *Polen* nu geheel als eene Russische provincie beschouwd werdt, in verband brengt. Wij Nederlanders, weten wat nationaliteit is; wij hebben het gemis daarvan in 1810 gevoeld, en kunnen dus nu ook gevoelen, wat anderen in zulk een geval moeten ontwaren. De Polen zijn, in allen gevalle, eeuwen op eeuwen, eene natie geweest, en hoezeer wij gaarne erkennen, dat zij, voor het grootste gedeelte, slechts slaven der edelen en schuldenaars der door dezen begunstigde joodsche woekeraars waren, die het platte land uitzogen, zoo waren er dan toch ook nog gematigd en verstandig denkende Polen, die geen deel aan den opstand namen, maar toch hun oud, roemrijk Vaderland, de schutsweer der Christenheid in 1683, niet gaarne zouden zien vertrappen en verguizen, en die niet gaarne Russen zouden willen heeten. De Fransche dagbladen hebben aangemerkt, dat NICOLAAS zijn regt op *Polen* zelf heeft uit de handen gegeven, nu hij zegt, hetzelve alleen als *Keizer van Rusland* te willen bezitten, in welke hoedanigheid hij door *Europa* over *Polen* niet erkend is. Wij willen zoo ver niet gaan; maar betreuren het slechts, dat NICOLAAS hierdoor, wenn als zijn gezag over *Polen* alleen van het zwaard verwacht; terwijl het ook voor den met wachten omstuwden gebieder over 50 millioen menschen niet edelmoedig was, eenige ongewapende mannen, die hem hunne hulde kwamen betuigen, met zulke taal te ontmoeten, waarop zij niets mogten antwoorden, en hen zelfs, toen zij, op eenen wenk des gebieders, voor hunnen overwinnaar PASKEWITSCH bogen, ook daarover zijne ontevredenheid bot te vieren.

Dat nu, op het punt eener verzoening van al wat redelijk denkt in *Europa* tegen den algemeenen vijand, de verstoorders der orde en rust in de maatschappij, nu *Polen* uit *Frankrijk* geene aanmoediging noch hulp meer erlangen kan, Keizer NICOLAAS tot dezen stap is overgegaan, is dubbel te beklagen. Hij heeft daardoor een' nieuwen vuurbrand in *Europa* geworpen, en inderdaad de revolutionaire partij in de hand gewerkt, die nu met gretigheid een schijnbaar *regtmatig* voorwendsel tot klagte tegen de wettige regeringen, hetwelk haar tot nu toe ontbrak, opgeraapt heeft. Reeds is de verkoeling merkbaar tusschen *Rusland* en *Frankrijk*, en de taal der dagbladen, langen tijd zoo bedaard, wordt reeds dreigend. Hoe geheel anders zoude de staat van zaken zijn, wanneer *Ruslands* magtige heerscher zich opregtelijk met het hof der Tuilerien verstaan had, om, met vergetelheid van het vorige, met alle kracht, tegen de *volgende* vergrijpen der omwentelaren te waken! wanneer hij woorden van vrede en verzoening aan de *Polen* had doen hooren, en zich te *Warschau* enkel als de *Koning van Polen* vertoond had! En wij vreezen, dat het ras van vleijers, oogendienaars en oorblazers, (hetwelk aan het Russische hof zoo min als aan andere hoven ontbreekt) 's Vorsten geweten vermoet en hem den snooden raad zal gegeven hebben, het volk niet met geessels, maar met scorpioenen — althans te bedreigen! Misschien heeft men den Vorst ook diets gemaakt, dat hij daardoor zijne Russische onderdanen believen en zich hunne genegenheid zoude verzekeren. Trouwens, wat kan men Vorsten al niet diets maken!

Zal deze verwijdering van *Rusland* en de Westelijke mogendheden verdere gevolgen hebben? Wij weten het niet, maar kunnen niet voorbij, op eenen uit *Frankrijk* geschreven brief opmerkzaam te maken, waarin, bij gelegenheid van de versterking van de Fransche zeemagt, gezegd wordt, dat men op zijne hoede zijn moet; want dat de Italiaansche mogendheden, en, *zoo men meende*, ook *Rusland* en *Holland*, een verbond zouden sluiten ter ondersteuning van don CARLOS in *Spanje*. Zou het mogelijk zijn? Zouden *wij* laag genoeg gezonken zijn, om, — hetgeen *Oostenrijk* en *Pruissen* geweigerd hebben — ons met het eenige land in *Europa*, waar nog lijfeigenschap bestaat, tot herstelling der *inquisitie* in het andere uiterste van *Europa* te hebben verbonden? En waarom? — ter handhaving van zeker afgetrokken beginsel van *legitimiteit* of *wettigheid*, welker toepassing voor ons hoogst noodlottig zou zijn, indien wij dan, ten spijt van *Frankrijk*, ook *België* (en daarmede de verarming van *Noord-Nederland*) moesten beroveren! Wij zouden dan, ja, een Russisch hulpleger kunnen bekomen, (maar hoe? over land kan het niet, ten spijt van *Pruissen* en *Oostenrijk*, en over zee zou *Engeland* het wel beletten) doch men denke aan 1799! Maar misschien zijn dit alles hersenschimmen en onnoodige voorzorgen: onze Koning is te wijs, om de welvaart en het bestaan van zijn volk op het spel te zetten ter bemagtiging van eene andere natie, die ons vreemd is geworden. Maar dan nog is de harmonie der mogendheden van *Europa*, die op het punt scheen vernieuwd te worden (men denke aan lord DURHAMS *toast* in het zuiden van *Rusland* bij den maaltijd der Russische marine) misschien voor langen tijd weder verstoord, en aan den gespannen toestand van ons werelddeel nog eene lange during verzekerd. Waarom? omdat een anders voortreffelijk Vorst zijnen toorn niet bedwingen kon, en in een onbedacht oogenblik eene geheele natie met smaad en schimp heeft bedekt, iets, hetwelk, vooral in den tegenwoordigen vergevorderden staat der beschaving, en terwijl ieder Vorst zich, althans bij openbare gehoorgevingen, beijvert het *decorum* te bewaren, iets ongehoords is. Doch neen! *Europa* kent ééne uitzondering: het was die van NAPOLEON, den gevallen tiran. Maar, met hoe veel reden heeft men ook zijne onbeschoftheden aan krijgsmans-ruwheid en gebrek aan opvoeding toegeschreven! En moest de broeder van het Vorstenvoorbeeld ALEXANDER — moest hij eenen NAPOLEON navolgen?

Engelsch oordeel over Duitschland.

In één der laatste nommers van den *Morning-Herald*, lazen wij het volgende: „Ik reisde onlangs van *Saarbrucken* over *Weimar* en *Leipzig* naar *Dresden*, en ondervond, bij die gelegenheid, dat nergens in *Engeland* een oord rijker in natuurvoortbrengselen is, dan genoemde landstreek. Overal zijn de Pruissische snelwagens oneindig beter ingerigt dan de Fransche; de straatwegen zijn er veel beter en oneindig gemakkelijker aangelegd; de pleisterplaatsen laten voor de reizigers niets te wenschen over; de hôtels in de groote steden doen voor die van *Londen* in geenen deele onder; vooral die in *Frankfort aan den Mein* en in *Leipzig*, waar men, tijdens de mis, niet zelden 300 tot 400 personen aan het diner of souper vindt. Maar niet alleen in de steden: ook in de dorpen, die men doortrekt, zijn de logementen zeer goed, oneindig beter dan de logementen in de dorpen van *Engeland*, en tienmaal beter dan die der Fransche dorpen. Bovendien bewijst het uiterlijk aanzien dier geheele landstreek, dat de arbeidende volksklasse wèl betaald wordt. De boerenwoningen zijn overal in goeden staat; de landen wèl bebouwd; de dorpsbewoners wèl gekleed, gezond en vrolijk. Van de Fransche grenzen tot aan *Bohemen* ontmoet men geene bedelaars; en uit dit een en ander kan men, op goede gronden, opmaken, dat de dorpen en het landvolk in *Frankrijk* verre achterstaan voor die van *Duitschland*."

Zoodanig openhartig getuigenis van een' Engelschman, in een algemeen gelezen wordend Londensch dagblad geplaatst, kan niet anders dan waarheid behelzen, omdat het in het karakter van elken Engelschman ligt, van geen land buiten zijn geboorteland iets goeds te zeggen, of het goede moet hem daar van alle kanten in het oog vallen.

Wij kunnen hier ten slotte nog bijvoegen, dat wij verleden jaar, hier ter stede, uit den mond van een' bewoner van het prinsdom *Walles*, eene soortgelijke erkentenis hebben vernomen ten opzigte onzer *Oud-Nederlandsche* dorpbewoners, landerijen, stedelijke logementen en diligence-diensten.

BAMBERG.

De heer *Bamberg*, Hof-Mechanicus van Z. M. den Koning der Nederlanden, heeft zijne twee aangekondigde voorstellingen, *Woensdag* en *Donderdag* laatstleden, in tegenwoordigheid van een talrijk en aanzienlijk publiek, in ons stedelijk tooneel-gebouw, met algemeene toejuiching gegeven. Zijn zoon *Eduard*, heeft, op bijzonder verzoek, bij de laatste representatie, drie coupletten van ons algemeen bekend volkslied: « *Wien Neêrlandsch bloed in de aadren vloeit*, » uitmuntend voorgedragen, en daarbij een' geoefenden muzijkalen smaak, duidelijkheid in het zingen der zooveel beteekenende woorden, en een hem ingeschapen gevoel ten toon gespreid. Indien geene bijzondere uitnoodiging den heer *Bamberg* had moeten doen besluiten, om in Utrecht, den 6den December, eene representatie te geven, zouden wij zeker het genoegen gehad hebben, zijne kunsttalenten nog eenmaal bij eene derde gelegenheid toe te juichen. Zijn voornemen bij zijn vertrek, was, om ook het mechanika-minnende publiek van Nijmegen en andere door hem nog onbezochte steden van Gelderland in de gelegenheid te stellen, te beoordeelen, of de hem door geheel onze Koninklijke familie, reeds in 1831, uitgereikte certificaten, hem verdiende aanspraak op het hem, door Z. M. verleende, brevet geven; en in hoeverre hij zich de eer mag toerekenen, een aanzienlijk publiek genoegelijk te kunnen bezig houden.

Waterhoogte te Arnhem.

Den 6 Dec. 2 El 2 Palm 3 Duim; gewassen 40 Duim; gevallen 0 D.
Den 7 Dec. 2 El 2 Palm 3 Duim; gewassen 0 Duim; gevallen 0 D.

Getrouwd:

J. W. H SMISSAERT,
Resident van Bagelen, Eiland Java.
en
Jonkvrouwe A. M. C. KLEIN.

ZUTPHEN, den 3den December 1835.

Op den 30sten November 1835, is te *Arnhem* overleden de Heer *JEAN JOSEPH BOULLIER*, in den ouderdom van ruim 65 jaren.

---

† † † De Notaris Mr. *Jb. NYHOFF* zal, op Woensdagen den 23sten en 30sten dezer, 's namiddags ten 1 ure, bij *A. van de WALL*, in *de Blaasbalk*, bij *de Ligtenbeek*, in het openbaar, op hoogen doen inzetten en finaal verkoopen:

1o. Een HUIS en ERVE, met ACHTERHUIS en STALLING, voorts TUIN en UITERWAARDS-WEIDELAND, te zamen groot ongeveerd 14 Roeden en 20 Ellen, bij de kerk te *Oosterbeek*; te aanvaarden 1o. Mei 1836.

2o. Een stuk UITERWAARDS-WEIDELAND, naast het voorgaande parceel, groot ongeveer 76 Roeden en 10 Ellen; te aanvaarden 22 Februarij 1836.

3o. Eene nog zeer goede SCHUUR, staande op het tweede parceel:
De massa der parceelen 1, 2 en 3.

4o. Een, in tabaks strooken liggend, stuk best BOUWLAND, het *Nijland*, gelegen in het dorp *Oosterbeek*; groot ongeveer 1 Bunder en 3 Roeden, dadelijk na den toeslag te aanvaarden. Alle de voornoemde parcelen bij *H. O. VAN BEEK* in gebruik.

5o. Eene ZITPLAATS, in de Kerk te *Oosterbeek*, achter de Kostersbank, op den regter hoek.

Alles breeder bij billetten omschreven.

De aanwijzing geschiedt door *H. O. VAN BEEK* voornoemd; en informatien omtrent de voorwaarden zijn te bekomen bij gemelden Notaris *Jb. NYHOFF*.

---

† † † Te *Zutphen*, in het Logement *de Keizerskroon*, zullen in het openbaar, des voormiddags ten 10 ure, op Zaturdag den 19den December 1835, bij finale toewijzing, geveild worden, de navolgende (bij den Koopman S. S... *TEN* en den Notaris *SCHEUITER* te *Zutphen*, te bevragen) goederen.

1o. VIER HUIZEN, naast elkander, in het Dorp *Warnsveld*, No. 28 tot en met No. 31.

2o. Het ERVE, *de Holtmate*, in *Leesten*, onder *Warnsveld*, met daaraan gelegene WEIDE *het platte Landje*, te zamen groot 6 Bunders, 88 Roeden en 40 Ellen.

3o. De WEIDE, *het Landdrosten-Landje*, in de *Bronsbergen*, onder *Warnsveld*, groot 2 Bunders, 3 Roeden en 50 Ellen.

4o. De afgedeelde helft (nu geheel WEIDELAND) van *de Lochterens Boekelerenk*, in *Leesten* onder *Warnsveld*, die helft groot 2 Bunders, 61 Roeden en 5 Ellen.

5o. De WEIDE, *het Lageschier*, in *Voorstonden*, onder *Brummen*, groot 2 Bunders, 32 Roeden en 90 Ellen.

6o. De WEIDE, *de Stuurmansmate*, in *Voorstonden*, onder *Brummen*, groot 3 Bunders, 55 Roeden en 50 Ellen.

Verkoop van opgaande Boomen.

Op Woensdag den 30sten December 1835, des morgens ten 10 ure, zullen in het Gemeentehuis te *Apeldoorn*, worden geveild verscheidene parceelen zware EIKEN en BEUKEN BOOMEN, geschikt tot allerlei soort van timmerhout; AKKERMAALSCH-of SCHAARHOUT, en DENNEN; alles staande en gelegen in de Hoogzoerensche en Hoogbuurlosche bosschen, waarvan de veilkonditien ter visie liggen ten Kantore van den te *Apeldoorn* residerenden Notaris

---

§ † § De Ondergeteekende, onderwijzer te *Arnhem*, vergunning bekomen hebbende tot het houden eener openbare avondschool, zal de zelve den 4den Januarij aanstaande openen. — Het onderwijs zal zich bepalen voor de min gevorderden tot de REKENKUNDE, welke, zoo veel mogelijk, voor de dagelijksche behoefte zal worden ingerigt; en, voor de meer gevorderden, tot de STEL- EN MEETKUNDE, toe te passen op den burgerlijken, en voornamelijk op den Militairen stand, — en wat verder voor een afteleggen Officiers-examen gevorderd wordt.

F. VAN HEUMEN.

Bij J. F. THIEME te NIJMEGEN
komt heden van de pers:

Mr. W. BILDERDIJK'S
DICHTERLIJKE UITSPANNING,
in zes luimige brieven, aan zijne éénige zuster
Wijlen *Vrouwe* J. D. WESTHOLT, geb. BILDERDIJK.
in carton *f* 1.25.

Ook heeft genoemde Boekhandelaar dezer dagen uitgegeven, de zeer veel bijval vindende en alreeds op onderscheiden Instituten ingevoerde

NIEUWE
ENGELSCHE SPRAAKKUNST
door
H. E. LLOYD.
Naar den vierden druk, voor Nederlandsch gebruik, bewerkt door
D. BOMHOFF, Hz. à *f* 2.40.

W. VAN BOEKEREN, te *Groningen*, heeft uitgegeven:

1812. Een Geschiedkundige Roman, door L. RELLSTAB. Uit het Hoogduitsch.

« Wij eindigen, met dezen Geschiedkundigen Roman, die ook als Gedenkstuk van een hoogst merkwaar opmerking verdient, ten sterkste aan te bevelen. Zoo wel de lezing als de herlezing zal hen eene aangename en nuttige verpooging kunnen verschaffen, en het geloof aan eene alles bestuurende en regtvaardige Voorzienigheid in hunne harten bevestigen."

Letterk. Mag. No. 5.

GOEDKOOP AANBOD.

I. MAREE (J. A. DES), REIZEN OP EN BESCHRIJVING VAN DE GOUDKUST VAN *GUINEA*, 2 Deelen, met Platen; waarvan de prijs is *f* 7 — 20, voor *f* 3 — 00.

II. MORIER (J.) (*Engelsch Ambassadeur aan het Hof van Persie*) DE LOTGEVALLEN VAN *HAJJI BABA* van *ISPAHAN*. Naar het Engelsch, 3 Deelen; waarvan de prijs is *f* 6 — 00, voor *f* 2 — 00.

III. MAXIMILIAAN; *Prins van Wied-Neuwied*, REIZE NAAR BRAZILIE. Naar het Hoogduitsch; door Prof. N. G. VAN KAMPEN, 2 Deelen, met Platen en Kaart; waarvan de prijs is *f* 8 — 90, voor *f* 3 — 60

IV. THOMPSON (G.). REIZEN EN ONTMOETINGEN IN HET ZUIDEN VAN AFRICA. Uit het Engelsch, 2 Deelen, met 9 Platen, Platte Grond van de Kaapstad en fraaije Kaart; waarvan de prijs is *f* 9 — 70, voor *f* 4 — 00.

V. VREEDE (P.), PROEVE OVER DE VRIJHEID DES ZEEHANDELS EN DE WAARDE DER NAT. NIJVERHEID, 3 Stukken; waarvan de prijs is *f* 4 — 80, voor *f* 1 — 50.

Bovenstaande werken zijn, zoo lang de geringe voorraad strekt, te ... te *Amsterdam*, bij ... krijgbaar gesteld.

NEDERLANDSCHE
STOOMBOOT-MAATSCHAPPIJ.

Dienst tusschen Rotterdam, Arnhem en Keulen.

Van *Arnhem* naar *Keulen*,
Woensdag den 9den, 16den, 23sten en 30sten December, 's morgens ten 6 ure.

Van *Arnhem* naar *Rotterdam*,
Zaturdag den 5den en Zondag den 13den, 20sten en 27sten December, 's morgens ten 9½ ure.

Te ARNHEM, bij C. A. THIEME, Boekdrukker.